02 | 2019

SeOPPI

Suomen eOppimiskeskus ry | e-oppimisen edistäjä ja verkottaja

Oivalluksia avoimista oppimis-ympäristöistä

12

5 Digiajan syväoppiminen vaatii dialogiosaamista

6 Tiedolla johtaminen: Perusopetuksen digitalisaatiossa tapahtunut kehitystä

17 Developing Online Degree Programmes in Higher Education

Sisällys

3 Pääkirjoitus
4 Neukkarissa kuultua
5 Digiajan syväoppiminen vaatii dialogiosaamista
6 Tiedolla johtaminen: Perusopetuksen digitalisaatiossa tapahtunut kehitystä
8 Suomen eOppimiskeskukselle toiminnanjohtaja
9 Arviointi tekee näkyväksi – uskallanko oppia?
10 Opintopiirit aikuisoppijan tueksi
11 Oppimateriaalin valinta verkkokurssille
12 Oivalluksia avoimista oppimisympäristöistä
13 Onnittelut 60-vuotiaalle ITK:lle vuonna 2050!

Articles in English

16 Editorial
17 Developing Online Degree Programmes in Higher Education
18 Knowledge-based management: Digitalisation in basic education has progressed
20 Towards Universal Design for eLearning within TINEL project

SeOPPI

SeOppi on ainoa e-oppimisen alalla Suomessa ilmestyvä lehti, jota julkaisee Suomen eOppimiskeskus ry. Lehti tarjoaa ajankohtaista ja syventävää tietoa e-oppimisen uusista ilmiöistä, tuotteista ja ratkaisuista sekä niiden hyödyntämisestä. Lehti edistää verkko-opetuksen ja digitaalisten opetusratkaisujen käyttöä, tutkimusta ja kehittämistyötä yrityksissä, oppilaitoksissa ja muissa organisaatioissa alan parhaiden asiantuntijoiden voimin.

SeOPPI-LEHTI
02 | 2019

KUSTANTAJA
Suomen eOppimiskeskus ry
Crazy Town
Viipurintie 4
13200 Hämeenlinna

PÄÄTOIMITTAJA
Titi Tamminen
+358 40 869 6306
titi.tamminen@
eoppimiskeskus.fi

ISSN-NUMERO | 1795-3251

PAINOSMÄÄRÄ | 2 700 kpl

ILMOITUSMYYNTI JA AINEISTO
Niina Kesämaa
+358 40 827 6378
info@eoppimiskeskus.fi

ULKOASU JA TAITTO | MAK Media Oy

PAINO | Forssa Print

KANSIKUVA | Dreamstime

Itse tein ja säästin

Jari Harvio
Digikehittämispäällikkö, Hämeenlinnan kaupunki
Hallituksen puheenjohtaja, Suomen e0ppimiskeskus ry

”Tee se itse” -teema näyttää vaikuttavan juuri nyt monella rintamalla opetus- ja oppimisteknologian sekä tuki- ja koulutusmallien kehityksessä. Moni koulutuksenjärjestäjä rakentaa tai rakennuttaa uusia ja täysin omiin tarpeisiin räätälöityjä ekosysteemejä sähköisten oppimisympäristöjen, järjestelmien ja -analytiikan hallintaan. Jopa sähköisiä oppimateriaaleja tuotetaan ihan itse omalle organisaatiolle.

Mikä kokonaisratkaisu sitten kenelläkin parhaiten pitkässä juoksussa kannattaa? Missä määrin tehdään itse? Missä määrin teettää ostopalveluna yritysten kanssa yhteistyössä? Mitä se maksaa, ja kuka lopulta vastaa mistäkin?

Myös itse tehden syntyy varmasti uusia ja raikkaita ideoita ja innovaatioita. Niihin liittyvien hyvien käytänteiden leviäminen onkin sitten jo toinen juttu. Voisiko tässä ratkaisuina olla yhteistyöverkostot, yhteiset standardit, avoin lähdekoodi, ja näiden avulla ainakin jossain määrin avoimet ratkaisut ja rajapinnat? Miten olisi yhteistyö verkostoissa toimien – tai jopa yhteiskehittäminen?

Ihan itse tehdessä saattaa maisema hävitä ympäriltä – se kuuluisa metsä puilta. Haasteeksi voi tulla myös pitkäjänteisyyden ja johdonmukaisuuden puute, sillä kehitys- ja ylläpitokuluista yksin vastaaminen harvoin on edullisin vaihtoehto. Vaikka palapelissä olisi jo mukana hyviä teknologisia innovaatioita, kehittäjäopettajia ja julkisen sektorin tahoilta hyvää yritysyhteistyötä, uskonpuute voi vaivata pitkäjänteisessä kehittämisessä. Selkänojaa tarvitaan erityisesti silloin, kun tehdään itse uutta, ja etenkin kun uutta asiaa otetaan käyttöön ja kehitetään toimintakulttuuria.

Valtiontalouden tarkastusviraston viimeisimpien tarkastuskertomusten (Yleissivistävän koulutuksen opetus- ja oppimisympäristöjen digitalisointi 7/2019) mukaan Suomessa digitalisoinnin ohjausta ja hallintaa vaikeuttavat heikko tietoperusta ja ohjauksen epäselvät lähtökohdat. Tarkastuskertomusten mukaan opetus- ja oppimisympäristöjen digitalisointi on ilmiönä, toimintana ja sääntelyn kohteena monimutkainen ja se heikentää digitalisoinnin tiedonhallintaa.

Hajanainen rahoitusmalli on puolestaan johtanut siihen, että eri toimijat tekevät päällekkäistä kehitystyötä ja hallinnointikustannukset kasvavat. Tuloksellisuustarkastuskertomuksen mukaan digitalisoinnin kehittäminen valtakunnallisesti edellyttää lähtökohtien ja suunnan selventämistä, kokeiluja ja toimivia ohjausvälineitä. Digitalisointia ja sen hallintaa ohjaavat ja säätelevät kuitenkin monet vielä puutteellisesti tunnetut tekijät, sillä digitalisoinnin ratkaisut eivät synny yksinomaan hyviä käytäntöjä seuraamalla, tutkimustietoa hyödyntämällä tai tuloksia tai vaikuttavuutta arvioimalla. Usein ratkaisut syntyvät vasta kokeilemalla eri vaihtoehtoja käytännössä.

Tutoropettaja- ja oppilasagenttitoiminta, monet oppimisympäristöjen kehittämisverkostot ja esimerkiksi MPASS.id -kirjautumisratkaisu ovat hyviä esimerkkejä onnistumisista. Sellaisia elementtejä tarvitaan lisää. Kuitenkin juuri kun tarve ja hyödyt on vasta saatu todennettua, ja toimintaa pitäisi alkaa vakiinnuttaa pysyväksi käytännöksi, nousee esille pelko rahoituksen hiipumisesta. Epävarmuus jatkuvuudesta vaivaa hyvälläkin energialla aloitettua tekemistä.

Suomalaisen koulujärjestelmän vahvuus on ollut saavutusten tasaisuus. Tiedon jakaminen ja tiedolla johtamisen verkostot kannattaa nyt hyödyntää tämän vahvuuden ylläpitämiseksi. Suomen e0ppimiskeskus ry on onnistuneesti tukenut ja fasilitoinut yhteiskehittämistä tällä alueella.

Isolla osalla kunnista on tulossa alijäämäinen budjetti vuodelle 2019. Heikko taloustilanne aiheuttaa haasteita myös kuntien IT-kehittämiseen. Olisiko jatkossa kokemusten jakamisen lisäksi myös kustannusten jakaminen ja siten kuntakohtaisesti niiden keventäminen yleiselläkin tasolla mahdollista?

Kyllä on. Siinä onnistutaan yhdessä, kun rakennetaan asiakkaiden omille tarvemäärittelyille perustuvia kokonaisuuksia ja otetaan hankinnan asiantuntijayritykset mukaan palvelujen ostamiseen. Myös valtion rahoitus- ja strategian ohjausprosesseja voidaan kehittää yhdessä. Kaikilla organisaatioilla tulisi olla oma kehittämisverkostonsa, jossa vastuu ja roolit olisivat selkeät ja kauaskantoiset. Näin voisimme synnyttää sellaisia yhteiskehittämiseen osallistavia ekosysteemejä ja alustoja, joissa jokainen taho saa itse tehdä oman osuutensa kannattavasti. Ihan oikeasti.

Neukkarissa kuultua

Suomen e0ppimisen neuvottelukunnan kolumni

Maailmalla kiehuu. Öykkärimäiset johtajat näyttävät mallia, saavat kansojen yhtenäisyyden rakoilemaan ja ihmiset uhittelemaan toisilleen. Olen havainnut meillä Suomessakin oppimateriaalien pienessä padassa kuplintaa ja toisten kunnioituksen puutetta. Kerron kaksi esimerkkiä mutta lopetan positiivisiin uutisiin.

Touhukas yrittäjä on löytänyt opiston laadukkaat avoimet oppimateriaalit verkosta. Hän näppärästi paketoi ne omiin kansikuviinsa ja laittoi myyntiin omaan verkkokauppaansa, Tieran kauppaan ja kaikkialle. Avoimia oppimateriaaleja (lisenssi CC BY-SA) saa kyllä myydä, eli sinänsä ongelmaa ei ole, mutta avoin lisenssi ehdottomasti edellyttää tekijöiden, sisällön alkuperäisen julkaisupaikan sekä avoimen lisenssin mainitsemista joka yhteydessä. Tämän yrittäjän kaupassa asiakas näkee nämä tiedot vasta ostotapahtuman yhteydessä. Esitteissä ja netissä tietoja ei näe.

Rikkooko yrittäjä Creative Commons -lisenssin ehtoja vai ei on rajatapaus (esitteessähän ei ole koko sisältöä, vain se kansi ja nimi), mutta vilpilliseltä toiminta joka tapauksessa vaikuttaa, kun sisällön tekijöitä ei tuoda avoimesti esiin. Toimintaan voinee puuttua esim "sopimaton menettely liiketoiminnassa" -lain perusteella.

Onkin hyvä muistaa, että tekijänoikeuslaki on vain yksi meidän laeistamme ja ne kaikki ovat voimassa. Vaikka tekijänoikeus jotain sallisi, on hyvä miettiä kokonaiskuvaa. Ja plagiointi ei koskaan ole hyvä uraliike, yksilölle tai yritykselle.

Toinen esimerkki oli HS:n mielipidekirjoituksessa 13.9. jossa oppilaan vanhempi oli pöyristynyt, kun opettajat liimaavat harjoitustehtävien valokopioita lasten vihkoihin. Hän peräänkuulutti opettajia kunnioittamaan lakeja ja esimerkillään näyttämään mallia. Tästä asiasta olen kahta mieltä.

Ensinnäkin opettajien tulisi kunnioittaa toisten tekijänoikeuksia ja toimia esimerkillisesti. Toisaalta, tekijänoikeuksia pitkään oppilaitoksissa kouluttaneena tiedän, että kyseinen laki on todella sotkuisen kiemurainen ja että harvassa oppilaitoksessa on minkäänlaisia ohjeita tai linjauksia opetushenkilöstölle. Pääosa opettajistamme toimii oman mutun perusteella ja välillä tulee mokattua. Onneksi koko sotkuisen tekijänoikeusviidakon voi tiivistää yhteen ohjenuoraan:

"Älä ärsytä oikeudenhaltijoita"

Toinen näkökulma on toisaalta se, että opettajat ovat mahdollisesti toimineet täysin lain mukaisesti. Vaikka Kopioston kopiolupa ei salli 20 sivun kopioimista harjoituskirjoista, eivät harjoitukset (aineistotehtäviä lukuunottamatta) ole tekijänoikeussuojan piirissä lainkaan, joten niiden (ja vain niiden) kopioiminen tarpeen mukaan oppilaille on tekijänoikeuden kannalta sallittua. Toki taas on hyvä muistaa, että muitakin lakeja on olemassa ja systemaattinen oppimateriaalikustantajan toiminnan haittaaminen ei ehkä ole hyvä veto. Mutta opettajien on hyvä myös tietää oma liikkumavaransa ja esimerkiksi kopioida harjoituksia tai selittäviä piirroksia oman opetuksensa tueksi, kun se on perusteltua ja lainmukaista.

Loppuun nosto. Uutisissakin vuosien ajan riepoteltu DSM-direktiivi uudistaa Euroopan tekijänoikeuslakeja. Huolta on esim. sisältöpalveluiden toimivuudesta tai lasten urheilutapahtumien videoinnista, mutta opettajille on valoa tunnelin päässä. 4. artikla vaatii, että kaiken suojatun materiaalin "käyttö opetuksen havainnollistamiseksi, mukaan lukien suojatussa verkkoympäristössä tapahtuva opetus" on sallittava.

Saako niitä verkkovideoita siis esittää opetuksessa? Vastaus on "jyrkkä ehkä" vielä tämän lukuvuoden, mutta jos ja kun laki saadaan päivitettyä direktiivin mukaiseksi keväällä, ensi syksystä alkaen opettajat voivat havainnollistamistarkoituksessa käyttää kaikkea aineistoa, myös sitä Youtubea.

Tarmo Toikkanen
e0ppimisen neuvottelukunnan puheenjohtaja

teksti SANNA RUHALAHTI, HAMK Edu
kuva SANNA RUHALAHTI & AMANDA AHO

Digiajan syväoppiminen vaatii dialogiosaamista

kuva AMANDA AHO

Sanna Ruhalahti työskentelee opettajankouluttajana, tutkijana ja kehittäjänä HAMK Edussa.
Hänen dialogista, digitaalista ja syväoppimista käsittelevä väitöskirjansa tarkastettiin huhtikuussa Lapin yliopistossa.

Digitaalinen teknologia mahdollistaa tänä aikana monenlaisia mahdollisuuksia, mutta samalla haastaa meidät miettimään opetusta ja oppimista uusista lähtökohdista. Nykytilanteen uhkana on, että uppoudutaan oppimisteknologian yksityiskohtiin innostavan ja tuloksellisen opetustyön sekä oppimisen kustannuksella. Uskotaan jopa, että opiskelija oppii asiat yksin, ilman ohjausta ja vertaisten tukea. Tutkimusten mukaan olemme vahvasti siirtymässä yhteisöllisen tiedonrakentamisen äärelle perinteisen yksilökeskeisen oppimisen sijaan. Digitalisaation, robotiikan ja tekoälyn maailmassa tarvitaan uudenlaisia taitoja yhteisöllisen oppimisen tavoitteelliseen tukemiseen. Oppimismuotoilua tulisi entisestään vahvistaa, jotta yhteisöllinen oppiminen mahdollistuu ja oppimisen sisällöt koetaan merkityksellisiksi.

Pedagoginen malli jäsentää oppimismuotoilua

Väitöskirjatutkimuksessa syntyneen DDD (Dialogical, Digital and Deep learning activities) kehitetyn pedagogisen mallin (Kuva 1.) tavoitteena on tukea syväoppimiseen suuntaavaa opetus- ja ohjaustoimintaa. Mallin käyttöönotto tarkoittaa käytännössä entistä tietoisempaa työskentelyä opiskelijan lähikehityksen eri tasoilla. Oppimisprosessi tulisi muotoilla niin, että siellä ei ole käyttöä kopioidulle ja siirretylle tiedolle. Tukena ovat tutkivan otteen vahvistaminen ja autenttisten lähtökohtien esille tuominen entistä läpinäkyvämmin.

Oppimisprosessin alkuun ja loppuvaiheeseen sijoitettava itseopiskelun vaihe auttaa opiskelijaa suuntaamaan kehittymistään syväoppimisen suuntaan. Lisäksi syväoppimista tukevia tehtäviä ja prosesseja tulee suunnitella niin, että ne tukevat syväoppimiseen suuntaavia taitoja osana dialogista yhteisöllistä tiedonrakentamista.

Suunnitteluperiaatteilla muotoilemaan syväoppimista

Tarkasti strukturoidun pedagogisen mallin rinnalle kehitettiin suunnitteluperiaatteet, jotka tukevat dialogista, digitaalista ja syväsuuntautunutta oppimista. Nämä kuusi pedagogista mallia tukevaa suunnitteluperiaatetta ovat:

1. dialogiseen tiedonrakentamiseen valmentaminen dialogimenetelmin
2. autenttisten oppimisen lähtökohtien huomioiminen
3. itse- ja yksinopiskeluvaiheiden linkittäminen oppimisprosessin eri vaiheisiin
4. dialogisen yhteisöllisen tiedonrakentamisen ohjaaminen
5. digitaalisten ympäristöjen valinta tukemaan oppimistoimintaa
6. syväoppimisen arvioinnin viitekehyksen hyödyntäminen

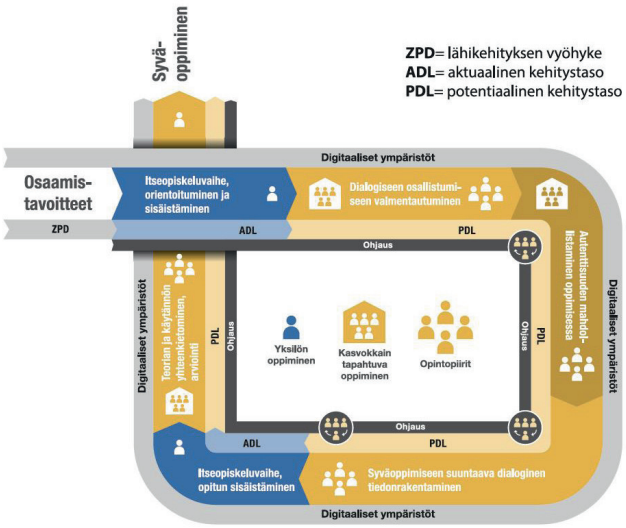

Kuva 1 DDD pedagogisen mallin mukainen prosessi.

Mallin tueksi on edelleen kehitetty käytännönläheinen syväoppimisen arvioinnin viitekehys, jossa oppimisen teot kuvataan syvenevää osaamista tukevin osaamisverbein ja oppiminen sekä osaamisen kehittäminen tapahtuvat oppijayhteisöissä niin digisti kuin kasvokkain.

Lopuksi

Entistä vahvempi jatkuvan oppimisen osaamisperustaisuuden vaade haastaa oppimismuotoilun yhteisöllisen oppimisen ja dialogisen tiedonrakentamisen äärellä. Tämä vaatii opettajalta käytännön tekoina vahvaa pedagogista osaamista. Syväoppimiseen suuntaava malli tarjoaa käytännönläheisen lähestymisen, kun osaamisperustaista opetusta kehitetään digitaalisen monimuoto-opetuksen kontekstissa. Opetuksen kentällä yhteisöissä tapahtuvaa tiedonrakentamista ja luomista varten tarvitaan tulevaisuudessa entistä laajempaa dialogiosaamista, jotta oppiminen kehittää korkeamman tason ajattelutaitoja esim. soveltamista, analysointia ja uuden tiedon luomista.

Dialogiosaamisen kehittämisen osalta yhteisön osallistujia valmistetaan työskentelemään tasavertaisesti, kaikkia kuunnellen, taitavasti tiedustellen ja uutta yhteistä ymmärrystä luoden. Dialogiosaamisen avulla valmennetaan oppijoita kohti monia digiajan avaintaitoja kuten luovuutta, empatiaa, yhteistyö-, vuorovaikutus- sekä toisenlaisen ajattelun ymmärtämisen taitoja. Millaista oppimista tukevaa toimintaa syntyy digitaalisissa ympäristöissä ilman dialogia?

Lähde:
Ruhalahti, S. (2019). Redesigning a Pedagogical Model for Scaffolding Dialogical, Digital and Deep Learning in Vocational Teacher Education. Acta electronica Universitatis Lapponiensis 257.
http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-337-145-3

teksti JARMO VITELI, Tampereen yliopisto
kuva FREEPIK

TIEDOLLA JOHTAMINEN:

Perusopetuksen digitalisaatiossa tapahtunut kehitystä

Miten kehittää itseänsä ja/tai johtaa koulua tiedon avulla? Tampereen yliopiston TRIM-tutkimuskeskus on tehnyt usean vuoden ajan tutkimusta siitä, miten peruskoulun digitalisaatioprosessi etenee. Tarjolla ovat verkossa olevat itsearviointityökalut niin 2., 5., 8. ja lukion 1. luokkien oppilaille, kuin kaikille opettajille ja rehtoreille. Kukin vastaaja saa oman henkilökohtaisen palautteen omasta digiprofiilistaan välittömästi sekä viiden opettajan vastattua samasta koulusta järjestelmä tuottaa koulun digiprofiilin, jota voi sitten rehtori yhdessä opettajien kanssa tarkastella ja pohtia, onko asian suhteen kehittämistarpeita. Kunnan kaikkien koulujen osalta informaatio tarjotaan sivistystoimenjohtajalle ja näin voidaan tehdä tutkittuun tietoon perustuvia päätöksiä esim. resurssien osoittamisen tai osaamisen kehittämisen suhteen.

Opettajan arviointityökalu OPEKA: www.opeka.fi

Rehtorin arviointityökalu ROPEKA: www.ropeka.fi

Oppilaan arviointityökalu OPPIKA: www.oppika.fi

Vuosina 2016–2018 toteutettu Digiajan peruskoulu -hanke selvitti oppimisen ja opettamisen käytäntöjä digitalisaation näkökulmasta: oppilaitosorganisaatioiden digitaalisten teknologioiden käyttöä ja hyödyntämisvalmiuksia, uusien oppimateriaalien ja oppimisympäristöjen hyödyntämistä sekä digitaalisen osaamisen tasoa. Digiajan peruskoulu -hanke toteutettiin osana valtioneuvoston vuoden 2016 selvitys- ja tutkimussuunnitelman toimeenpanoa ja sen toteuttivat yhteistyössä Turun yliopiston koulutussosiologian tutkimuskeskus ja Tampereen yliopiston TRIM-tutkimuskeskus, joka myös koordinoi hanketta.

Kouluilla on yhä useammin yhteinen visio digitalisaatiosta, ja sen toteutumista tuetaan työyhteisöissä. Digitalisaatio otetaan aiempaa tavoitteellisemmin huomioon opetuksen kokonaissuunnittelussa. Digistrategioiden tavoitteita arvioidaan kouluissa hieman useammin kuin aiemmin myös opettajan henkilökohtaisissa kehitystavoitteissa. Kehitettävää on vielä etenkin koulujen digitaalisten verkko- ja oppimisympäristöjen laadun säännöllisessä arvioinnissa.

Opettajien digitaidot parantuneet

Opettajien digitaaliset taidot ovat selvityksen tarkasteluvuosien aikana parantuneet. Osaamisen kehittymistä edistävät digipalvelujen ja ohjelmistojen käyttöaktiivisuus arjessa, digiaiheinen täydennyskoulutus sekä koettu luottamus omiin taitoihin. Selvityksen mukaan nuoremmilla opettajilla (alle 40-vuotiaat) ja miesopettajilla on paremmat digitaaliset valmiudet kuin naisopettailla ja vanhemmilla opettajilla. Tutkijat suosittavat täydennyskoulutuksen suuntaamista aiempaa tasapuolisemmin ja erityisesti yli 40-vuotiaille opettajille. Myös erityisopettajien osaamiseen on hyvä kiinnittää huomiota täydennyskoulutustarjonnassa.

Kehittämistarpeita oppilaiden taidoissa ja digitaalisen materiaalin käytössä

Oppilaiden digitaalisessa osaamisessa ei ole tapahtunut muutoksia tarkasteluvuosien välillä. Oppilaiden osaamista mittaavat testitulokset jäivät kaikilla mitatuilla osa-alueilla parhaimmillaankin tyydyttäviksi. Tutkijat suosittelevat raportissaan taitotason pidempiaikaista seurantaa ja mittausta. Koulujen oppimismenetelminä suositaan edelleen perinteisiä kirjoja, vihkoja ja monisteita, jolloin digitaalisen osaamisen karttuminen jää ohueksi. Opetussuunnitelman perusteiden laaja-alaisten osaamistavoitteiden korostama oppilaiden oma aktiivisuus tieto- ja viestintäteknologian käytössä ei vielä selvityksen tulosten perusteella kaikilta osin toteudu. Vaikka opettajat käyttävät digitaalisia työvälineohjelmia ja ohjelmistoja sekä digitaalisia oppimateriaaleja osana opetustaan aiempaa enemmän, ei vastaavaa kasvua todettu oppilaiden osalta. Oppitunneilla teknologian käyttäjiä ovat lisäksi pääasiassa opettajat, vaikka oppilailla on jo alakouluikäisinä paljon kokemusta muun muassa erilaisten digitaalisten sisältöjen tuottamisesta. Oppilaat

Digiajan peruskoulu -raportti:
bit.ly/Digiajan-peruskoulu

arvioivat vastauksissaan digiresursseja hyödynnettävän opetuksessa selvästi vähemmän kuin opettajien omissa vastauksissa. Tulosten mukaan juuri monipuolinen digitaalisten teknologioiden käyttö yhdistyy oppilaiden digiosaamiseen.

Lisätiedot

- tutkimusjohtaja Jarmo Viteli, Tampereen yliopisto, Tampere Research Center for Information and Media, TRIM, p. 0500 731 237, etunimi.sukunimi@tuni.fi
- tutkija Erika Tanhua-Piiroinen, p. 1 909 0657, etunimi.sukunimi@tuni.fi
- projektitutkija Suvi-Sadetta Kaarakainen, Turun yliopisto, Koulutussosiologian tutkimuskeskus RUSE, p. 050 354 7193, etunimi.sukunimi@utu.fi
- hankkeen ohjausryhmän puheenjohtaja, kehittämispäällikkö Tero Huttunen, opetus- ja kulttuuriministeriö, p. 029 533 0219, etunimi.sukunimi@minedu.fi

Suosituksia tutkitun pohjalta

- Rehtoreille ja koulun johtajille olisi hyvä kehittää oma tutorjärjestelmä. Sen avulla rehtorit saisivat tarvittaessa tukea niin strategioiden tekemiseen kuin niiden seurantaan, sekä moniin muihin koulun muutosjohtamisen haasteisiin.
- Tutoropettajatoimintaa tulee edelleen vahvistaa tukemaan opettajien teknologista ja pedagogista osaamista ja vakiinnuttaa toiminta osaksi koulutyön kehittämisen rakenteita.
- Oppilailla on edelleen merkittäviä puutteita välinetaidoissa ja tietotekniikan perusteiden hallinnassa. Näihin on syytä vakavasti paneutua koulun osalta ja huolehtia, että oppilaat saavat riittävät välinetaidot, jotka auttavat heitä soveltamaan taitojaan erilaisiin digitaalisiin sovelluksiin ja tuotoksiin. Olisikin syytä harkita digitaitojen ja tietotekniikan perusteiden opetuksen vahvistamista, jotta koulutuksellinen tasa-arvo toteutuisi myös näissä keskeisissä tiedoissa ja taidoissa.
- Luotettavan tiedon kerääminen ja tiedolla johtaminen tukevat koulujen kehittämistyötä. Tämän vuoksi myös koulujen digitalisaatioprosessin pitkäjänteinen seuranta oppilaiden, opettajien ja rehtorien näkökulmista on tärkeää. Siten voidaan taata tasa-arvon parempi toteutuminen oppilaille eri puolella Suomea ja myös kuntien sisällä.

Suomen eOppimiskeskukselle TOIMINNANJOHTAJA

Suomen eOppimiskeskus ry on valtakunnallinen yhdistys, joka edistää digitaalisen opetuksen käyttöä, tutkimusta ja kehittämistyötä yrityksissä, oppilaitoksissa ja muissa organisaatioissa. Onko sinulla innostusta ja näyttöjä toimia tällä monipuolisella ja kiinnostavalla digitaalisen oppimisen näköalapaikalla? Kannattaa tutustua tarkemmin yhdistykseen ja harvoin avoinna olevaan tehtävään. Nykyinen toiminnanjohtajamme jää eläkkeelle.

Toiminnanjohtajana sinä vastaat yhdistyksen toiminnasta ja henkilöstöstä hallituksen tuen ja linjauksien mukaisesti. Toimit kapteenina moninaiselle, maantieteellisesti hajautuneelle ja pitkälti etätyöskentelevälle asiantuntijatiimille. Rautaisen tiimin ja kehittyneen yhteistyökulttuurin avulla on hyvä jatkaa työtä eteenpäin ja tuoda mukaan uusia innovatiivisia avauksia ja suuntia yhdistykselle. Vuosittaisina tehtävinä on kutoa kasaan useita hankekonsortioita ja hakea julkista opetuksen kehittämisrahoitusta hankkeille, tuottaa korkealaatuista lehteä, järjestää koulutustilaisuuksia, webinaareja, seminaareja ja konferensseja sekä pyörittää merkittävän kokoista hankebudjettia.

Odotamme, että tuleva toiminnanjohtaja on ajan hermolla, tuntee laajasti toimintakenttää ja on kykenevä tuotteistamaan osaamista ja työn tuloksia tuottaviksi palveluiksi. Työ edellyttää joustavuutta, kokonaisuuksien hallintaa, projektinjohto- ja talousosaamista, erinomaista verkostoitumiskykyä ja välillä kovien aikataulupaineiden kanssa selviämistä.

Arvostamme aiempaa kokemusta toimialalta, valmiita verkostoja, innostunutta ja aikaansaavaa asennetta ja oppimiskykyä.

Mikäli tehtävä innostaa sinua, lähetä CV ja hakemuksesi palkkatoiveineen osoitteeseen titi.tamminen@eoppimiskeskus.fi viimeistään 8.12.2019.

Jos sinulla on kysyttävää, voit soittaa:
hallituksen puheenjohtaja Jari Harvio: 050 5947 883
19.11. klo 9-10, 27.11. klo 11-12, 5.12. klo 14-15,
nykyinen toiminnanjohtaja Titi Tamminen: 040 8696 306
19.11. klo 13-14, 4.12. klo 13-14, 5.12. klo 9-9:30.

Lisätietoa: https://eoppimiskeskus.fi/

SUOMEN
eOPPIMISKESKUS RY

teksti ANNE RONGAS, Otavia
KAISA HONKONEN, Suomen eOppimiskeskus ry
kuva FREEPIK

Arviointi tekee näkyväksi – uskallanko oppia?

Miten hyvin antamani palaute menee perille, pohtii moni arviointityötä tekevä opettaja. "Vasta sitten arviointi on mennyt maaliin, kun opiskelija ymmärtää saamansa palautteen", sanoo arviointitutkija Najat Ouakrim-Soivio ja jatkaa: "Arvioimme opiskelijaa varten, ja sitä varten, että hän näkee omaa toimintaansa, että hän alkaa ymmärtää omaa oppimistaan, edistymistään ja osaamisen tasoaan. Tavoite on, että opiskelija ymmärtää arviointipalautteen kuljettavan häntä oppimisessa eteenpäin."

Oppimisen edistäminen vaatii virheiden, väärinkäsitysten, erehdysten ja erilaisten puutteiden näkyväksi tekemistä. Harva opiskelija lähestyy innolla näitä. Tutkija James H. McMillan opastaa, että opiskelijoille pitää luoda turvallinen ilmapiiri ja varmuus siitä, että virheet kuuluvat oppimiseen. Hän korostaa myös, että on tärkeää johdattaa opiskelija ottamaan vastuuta virheistä ja työskentelemään niiden korjaamiseksi. Näin vahvistuu kasvun asenne: oma toiminta ja työnteko vaikuttavat tuloksiin.

Oman arviointiosaamisen tarkistuslista opiskelijalle, käännös McMillanin teoksesta Using Students' Assessment Mistakes and Learning Deficits to Enhance Motivation and Learning (s. 120).

Käytän tätä metakognitiivista taitoa...	Harvoin tai en koskaan	Silloin tällöin	Useimmiten	Usein tai aina
Tunnen oman työni arviointikriteerit ennen työskentelyn alkua				
Keskustelen mielelläni muiden opiskelijoiden ja opettajien kanssa, mikäli en ymmärrä jotain.				
Opin tekemistäni virheistä				
Tarkistan työssäni tekemäni virheet.				
Arvioin mielelläni muiden opiskelijoiden töitä.				
Odotan innolla työstäni saatavaa palautetta.				
Mietin miten voin kehittää omaa opiskeluani ensi kerralla.				

Saara Limnellin opintoihin Nettilukiossa kuului opintojakso, jossa hän joutui itsearvioimaan omia laskujaan. "Vasta käydessäni laskujani läpi opettajan antaman ohjeistuksen mukaan, huomasin, että toistuvasti jossain kohdassa laskua minulla menivät sekaisin lukujen plus- ja miinusmerkit. Tämä virhe oli toistunut vaikka kuinka kauan, mutta en ollut saanut siitä tarkkaa palautetta." Virheiden tarkastelu ei ole kuulunut opiskelijan taitoihin, eivätkä opettajatkaan ole aina osanneet rakentaa toimivia virheistä oppimisen malleja. Pelkkä virheen osoittaminen ei riitä.

Virheistä oppiminen korostaa opiskelijan kasvua kohti arviointiosaamista. Opiskelijan arviointiosaaminen tarkoittaa sitä, että hän ymmärtää mitä arvioidaan, miten arvioidaan ja miksi. Opiskelijan arviointiosaamiseen kuuluvat kyky vastaanottaa palautetta, hyödyntää sitä opiskelussa sekä taito arvioida itseään ja vertaisiaan. Arvioinnin suhteen opiskelija ei siis ole kohde, vaan aktiivinen toimija ja arvioinnin keskeisenä tehtävänä on edistää oppimista.

Opiskelijan arviointiosaaminen kehittyy harjoittelemalla ja ohjatusti käytännön tilanteissa. Taitava opiskelija osaa toimia aloitteellisesti ja tarvittaessa pyytää palautetta ja reflektoida omaa opiskeluaan muutenkin kuin opettajan pyynnöstä. Saara Limnell kertoi tuntevansa hyvin itsensä: "Muistakaa opettajat meitä laiskoja opiskelijoita. Jos jokin asia ei ole pakollinen, sitä ei tule tehtyä." Omista virheistä oppiminen on hyödyllinen oppimistehtävä. Myönteinen suhtautuminen virheisiin on osa hyvää arviointikulttuuria. McMillankin kehottaa ottamaan ilon irti virheistä.

Lähteet:

McMillan, J. H. (2018). Using Students' Assessment Mistakes and Learning Deficists to Enhance Motivation and Learning. Routledge.

Ouakrim-Soivio, N. (2015). Oppimisen ja osaamisen arviointi. Otava.

Ouakrim-Soivio, N. (2018). Orientaatiopaketti Sykettä arviointiin koulutus https://sites.google.com/view/arviointilukiossa/orientointipaketti, viitattu 7.10.2019.

teksti PIIA KEIHÄS, Suomen eOppimiskeskus ry
kuva PIIA KEIHÄS, Suomen eOppimiskeskus ry

LEARNING CIRCLES IN LIBRARIES

Yhteisrahoitettu Euroopan unionin Erasmus+ -ohjelmasta

OPINTOPIIRIT aikuisoppijan tueksi

Aikuisopiskelu on verrattain yleistä Suomessa. Työikäiset haluavat kehittää ammatillista osaamistaan tai opiskella harrastuksenomaisesti. Opintoja suoritetaan sekä erilaisilla täydentävillä kursseilla lähiopiskeluna että itseohjautuvasti verkko-opiskeluna.

Verkko-opiskelu on monelle kätevä vaihtoehto kasvattaa omaa osaamistaan, sillä se mahdollistaa opiskelun itselle sopivaan aikaan ja paikasta riippumatta. Verkko-opintojen keskeyttämisen riski on kuitenkin suuri, sillä verkko-opinnot koetaan usein yksinäiseksi puurtamiseksi ja niihin kaivataan lisää vuorovaikutteisuutta. Opiskelussa sosiaalisen kanssakäymisen merkitys on suuri.

Tästä lähtökohdasta yhdysvaltalainen Peer 2 Peer University (myöh. P2PU) on kehittänyt Learning Circles vertaisoppimisen mallin, joka vastaa lähinnä suomalaisille tuttua opintopiiri-käsitettä. P2PU:n kehittämässä mallissa yhdistetään verkkopohjaiset aineistot yhdessä tapahtuvaan oppimiseen. Tällöin 5-10 samasta aiheesta kiinnostunutta opiskelijaa käyttää samaa digitaalista aineistoa opintojen pohjana ja kokoontuu 6-8 kertaa opintojen aikana yhteen syventämään oppimaansa keskustelemalla ja reflektoimalla yhdessä muiden kanssa.

P2PU:n mallin mukainen opintopiiriopiskelu on täysin vapaaehtoista, pääsääntöisesti maksutonta eikä se johda tutkintoon tai todistuksen saamiseen. Opintopiirien työskentely on kuitenkin fasilitoitua eli jokaisella opintopiirillä on oma vetäjä. Opintopiirin vetäjänä voi toimia kuka tahansa opiskeltavasta aiheesta kiinnostunut. Vetäjän tehtävänä on ainoastaan kutsua oppijat koolle, tehdä paikkavaraukset, aikatauluttaa opinnot sekä herättää ja ylläpitää keskustelua yhteisissä tapaamisissa. Opintopiirin vetäjä ei siis toimi opettajan roolissa, eikä hänen tarvitse olla opeteltavan asian asiantuntija. Enemmänkin opintopiirin vetäjä on vertainen, kanssaoppija ja vierelläkulkija.

Opintopiirejä on pidetty jo mm. USA:ssa, joissakin Afrikan maissa sekä Saksassa. Suomen eOppimiskeskus ry aloittaa opintopiirikokeilut yhdessä kirjastojen kanssa Suomessa keväällä 2020. Kirjastot toimivat luontevana kokoontumispaikkana opintopiireille tarjoten matalan kynnyksen opintoja tiedonjanoisille. Mikäli sinua kiinnostaa tulla mukaan kokeilemaan opintopiiriopiskelua tai opintopiirin vetämistä niin ota rohkeasti yhteyttä!

Learning Circles in Libraries on Erasmus+-rahoitteinen kolmevuotinen hanke, jota toteuttavat Suomen eOppimiskeskus ry:n lisäksi The Information Society Development Foundation, FRSI (koordinaattori, Puola), Cologne City Library (Saksa), Progress Foundation (Romania), Braga City Library (Portugali) ja Peer 2 Peer University (Yhdysvallat).

Tavoitteena on parantaa, laajentaa ja tehostaa oppimismahdollisuuksia aikuisoppijoille. Hankkeen avulla tarjotaan hyödyllisiä oppimissisältöjä verkossa sekä toteutetaan opintopiirityöskentelyä verkko-oppimisen tueksi. Opintopiirityöskentelyä fasilitoidaan ja avustetaan kirjastotyöntekijöiden toimesta. Opintopiirimalli on kehitetty P2P-yliopistossa.

Hankeaika: 1.9.2018 – 31.8.2021

Lisätietoja:
piia.keihas@eoppimiskeskus.fi
http://bit.ly/LC-hanke

Learning Circles in Libraries -hankkeen kansainvälinen toteuttajajoukko projektitapaamisessa Tampereella. Kuvassa oikealla Suomen edustajat Piia Keihäs ja Tuulikki Alamettälä.

teksti AINO HELARIUTTA, informaatikko, Laurea-ammattikorkeakoulu, HANNA LAHTINEN, tieto- ja julkaisupalveluiden johtaja, Laurea-ammattikorkeakoulu
JAANA LATVANEN, informaatikko, Seinäjoen ammattikorkeakoulu, SELIINA PÄÄLLYSAHO, tutkimuspäällikkö, Seinäjoen ammattikorkeakoulu
kuva PIXABAY

Oppimateriaalin valinta verkkokurssille

Verkkokurssien tekijöiltä edellytetään yhä suurempaa ymmärrystä oppimateriaalien valinnassa, kun korkeakoulut avaavat verkkokurssejaan toisten korkeakoulujen opiskelijoille tai muille kiinnostuneille. Jotta opiskelu olisi sujuvaa, oppimateriaaliksi valitun painetun kirjallisuuden tulisi olla laajasti saatavissa eri kirjastoista. Monien elektronisten aineistojen, kuten e-kirjojen ja e-lehtien, käyttöön oikeuttavat lisenssit ovat organisaatiokohtaisia, mikä estää niiden tehokasta hyödyntämistä verkkokursseilla, joiden osallistujat ovat eri organisaatioista. Ratkaisuna tähän voivat olla avoimen verkon aineistot.

Ammattikorkeakoulujen OKM-rahoitteisessa eAMK-hankkeessa (2017-2019) on tuotettu verkkokurssien oppimateriaalien valintaa käsittelevä opas. Opas perustuu hankkeessa määriteltyihin laatukriteereihin sekä keväällä 2018 tehtyyn kyselyyn. Kyselyssä selvitettiin, millaisia haasteita verkkokursseja tehneillä opettajilla oli ollut oppimateriaalien valinnassa ja millaista tukea he siihen kokivat tarvitsevansa. Oppaan tavoitteena on ohjata, miten laadukkaita oppimateriaaleja voi löytää ja tarjota käyttöön yhteisillä verkkokursseilla saavutettavasti ja tekijänoikeuksien mukaisesti.

Korkeakoulukirjastojen kokoelmat

Korkeakoulukirjastojen kokoelmat asettavat painettujen kokoelmien osalta maantieteellisiä ja lisensoitujen e-aineistojen osalta käyttöoikeuskohtaisia rajoitteita opiskelijoiden pääsyyn oppimateriaaleihin. Oppaassa neuvotaan, miten kirjastojen kansallisen Finna.fi-palvelun avulla voi selvittää, missä kirjastoissa ja kuinka laajasti eri puolilla Suomea jokin tietty kirja on saatavana.Lisensoitujen e-aineistojen osalta oppaassa kerrotaan, mitkä ovat yleisimmät eri korkeakoulujen käytössä olevat aineistot, miten aineistojen käyttöehdot tarkistetaan ja miten niihin tulee viitata.

Avoimen verkon aineistot

Avoimen verkon aineistoilla tarkoitetaan verkosta vapaasti saatavia aineistoja. Oppaassa annetaan vinkkejä siitä, mistä laadukkaita avoimen verkon aineistoja kannattaa etsiä sekä miten avoimen verkon aineistoihin linkitetään, viitataan ja miten niitä siteerataan. Avoimen verkon aineistoja suojaa pääsääntöisesti tekijänoikeus olipa kyseessä kirjoitettu teksti, valokuva, video tai mikä tahansa muu aineisto. Opas neuvoo sekä Kopioston kopiointiluvan että Creative Commons -lisenssien käytössä. On tärkeää, että verkkokursseja tehtäessä tiedetään, millä ehdoilla aineistoja voi hyödyntää oppimateriaalina.

Opas opettajille aineistojen valintaan

Oppimateriaalien valinta ja käyttö AMKien yhteisillä verkko-opintojaksoilla -oppaan tavoitteena on tukea verkkokursseja tekeviä opettajia. Korkeakoulujen yhteisten verkko-opintojen ja ristiinopiskelun yhä yleistyessä ja tarjolla olevien aineistojen monimuotoistuessa myös oppimateriaalien valinta ja käyttöön asettaminen monimutkaistuu.

Opas on julkaistu verkossa LibGuide-oppaana ja sitä toivotaan linkitettäväksi korkeakoulujen verkkosivustoille. Opasta on luettu kevään 2019 aikana 1827 kertaa.

Opas on verkossa vapaasti käytettävissä:
http://bit.ly/oppimateriaaliopas
http://bit.ly/oppimateriaalivideo

teksti NIINA KESÄMAA, Suomen e0ppimiskeskus ry
kuvat ARTO NIVA

Oivalluksia avoimista **oppimisympäristöistä**

DigiKilta-verkosto tutustui lokakuussa avoimiin oppimisympäristöihin Turussa ja Maskussa. Kaksipäiväisessä seminaarissa tutustuttiin oppimisympäristöjen suunnitteluun ja toteutukseen asiantuntijoiden johdolla sekä puheenvuorojen että kouluvierailujen kautta.

Kouluvierailuilla ja asiantuntijapuheenvuoroissa nousi vahvasti esiin oppimisympäristöjen dynaamisuus. Vaikka koulurakennusprojektit ovat pitkiä, huolellisesti valmisteltuja prosesseja, ei oppimisympäristöjen hiominen ja kehittäminen pääty koulutyön käynnistymiseen. Monesti vasta käytön myötä esiin nousee ongelmakohtia ja asioita, jotka olisi syytä ratkaista toisin. Ehkä yhdeksäsluokkalaisten ja eskareiden naulakoita ei olisikaan kannattanut laittaa samalle korkeudelle.

Valpasta yhteistyötä tarvitaan jo suunnitteluvaiheessa, jotta isommat muutostarpeet havaitaan ajoissa. Saattaa nimittäin käydä niinkin, että laitepuoli suunnittelee kiinnittävänsä älytauluja seinille samaan aikaan, kun arkkitehti hahmottelee avointa oppimisympäristöä, jossa älytaulujen vaatimaa seinäpinta-alaa ei löydy. Tällöin on hyvä palata yhteisen suunnittelupöydän ääreen.

Yksi kouluhankkeiden suunnittelun ja toteutuksen malli on allianssiurakka, jossa hankkeen toimijat osallistuvat alusta asti yhdessä suunnitteluun ja päätöksentekoon. Tällöin myös hankkeen riskit jaetaan yhdessä. DigiKilta tutustui Turussa allianssihankkeena toteutettuun Syvälahden kouluun. Koulun rehtorilla oli työpiste jo työmaatoimistolla, mikä varmisti käyttäjien tarpeiden huomioimisen myös rakennusvaiheessa. Tämä sai DigiKiltalaiset ideoimaan: Mitä jos oppilaatkin osallistettaisiin tilojen suunnitteluun jo rakennusvaiheessa esimerkiksi lisätyn todellisuuden ja virtuaalilasien avulla? Kenties oppilaille voisi tarjota mahdollisuuden osallistua esimerkiksi kuosien suunnitteluun?

Yksi osa kolusuunnittelua ovat laitevalinnat sekä tasapainottelu tila- ja laiteratkaisujen välillä. Ovatko laiteratkaisut kiinteitä vai siirrettäviä? Langattomia vai langallisia? Minkälaisia vaatimuksia ne asettavat tiloille? Entä minkälaisia rajoitteita tilat asettavat laitevalinnoille? DigiKillan seminaarissa moni totesikin, ettei digilaitteiden valinnan kanssa kannata kiirehtiä - liian varhain hankitut laitteet saattavat koulurakennusprojektin valmistumisvaiheessa olla jo vanhentunutta teknologiaa. Keskeisintä on, että laiteratkaisut ovat testattuja, joustavia ja käytettävyydeltään erinomaisia. Ratkaisujen tulisi olla yhdenmukaisia, jotta opettajien perehdyttäminen laitteiden käyttöön sekä laitteiden ylläpito olisi mahdollisimman suoraviivaista. Myös laitteiden elinkaari tulee huomioida suunnittelussa.

DigiKilta-seminaari kokosi Turkuun yli 60 avoimista oppimisympäristöistä kiinnostunutta opettajaa, rehtoria ja kehittäjää.

DigiKilta tutustui Maskussa Kurittulan kouluun, jossa tavoitteena on vuorovaikutteinen ja toiminnallinen oppimiskulttuuri.

DigiKilta on Opetushallituksen rahoittama verkostohanke esi- ja perusopetuksen sähköisten oppimisympäristöjen kehittämiseksi.

DigiKilta-verkosto rakentaa malleja, joiden avulla edistetään ja tuetaan opetustoimen infrastruktuurista vastaavien yhteistyötä ja vertaisoppimista.
digikilta.fi

Kaikki esi- ja perusopetuksen sähköisten oppimisympäristöjen kehittämisestä kiinnostuneet kunnat ja organisaatiot ovat tervetulleita liittymään DigiKilta-verkostoon ja siten osallistumaan hankkeen järjestämiin tapahtumiin.
digikilta.fi/digikilta-toimijat

Onnittelut 60-vuotiaalle ITK:lle vuonna 2050!

teksti JARMO VITELI, ITK-konferenssi

Kyllä aika menee nopeasti. Vain hetki sitten juhlimme 30-vuotiasta ITK-konferenssia ja nyt on jo tuplatut vuodet käsillä. Paljon on tapahtunut näin vuosina. Muistan, kun 30-vuotta sitten silloinen Opetushallituksen pääjohtaja Olli-Pekka Heinonen kannusti ITK-webinaarissa koulutuksen tulevaisuuden suuntaviivojen ja koulutuskentän toimijoiden roolien uudenlaiseen pohdintaan. Vapaan kehittelyn aikakaudella kouluihin oli tuolloin syntynyt satoja eri sovelluksia ja alustoja, joiden yhteensopivuutta ja käyttäjäystävällisyyttä oli syytä arvioida kriittisesti. Silloin hän esitti kysymyksen, olisiko syytä katsoa myös jollain alueella yhtenäisempiä käytänteitä ja työnjakoa, jotta digitaalisuudesta (silloinen muotisana kuvaamaan teknologian ylintä tasoa) saisi parhaan mahdollisen hyödyn koulutusmaailmassa.

No nyt tiedämme, miten asiat ovat edenneet. Teknologia on saatu valjastettua palvelemaan oppimista ja koko yhteiskuntaa. Supertekoälyn avulla olemme vapautuneet kehittämään itsestämme vastuullisia, toisistamme ja ympäröivästä luonnosta huolehtivia aktiivisia kansalaisia. Koulutusinstituutiot ovat merkittäviä sosiaalisen kohtaamisen paikkoja, joissa kokemusasiantuntijat (ennen opettajat) yhdessä kaikenikäisten oppimishaluisten kanssa tutustuvat uusiin asioihin ja kehittävien projektien kautta luovat uusia ihmisen elämää ja luontoa kunnioittavia innovaatioita.

Nyt meillä on Global Learning Platform, joka muovautuu kansallisesti ja yksilöllisesti muunnelluksi kokonaisuudeksi. Se on YK:n hallinnoima ja sen avulla koulutus on samanaikaisesti sekä paikallista että globaalia. Koulutuksen ikäluokkaperustainen rakenne on poistettu ja niinpä samassa virtuaalisessa oppimisdynamossa voi olla oppijoita kaikista ikäluokista kaikkialta maailmasta. Mullistavaksi on osoittautunut Dynamic Language Translation -sovellus, joka kehitettiin Muhoksen Senior Citizen Innovation Labissa. Sen avulla voi kuka tahansa osallistua minkä kieliseen tilaisuuteen tahansa ja kuulla ja kommunikoida omalla kielellään. On suorastaan ihme, miten tulimme vuonna 2020 toimeen ilman tätä järjestelmää, joka toimii kevyenä mikroasennuksena korvalehdellä.

Nyt meillä on mahdollisuus mennä myös ajassa rajattomasti taaksepäin ja katsoa sekä kuunnella, mitä koulutuksen tulevaisuudesta ajateltiin vuonna 2020 ITK-konferenssissa. Se käy helposti. Siirrät vain itsesi Hämeenlinnaan Aulangolle 1.-3.4.2020. Early Bird -ilmoittautuminen alkaa 2.12.2019. Tulet huomaamaan, että yhteisössä on voimaa ja yhteistyön avulla on luotu ne hienot asiat, joista tänä päivänä saamme nauttia koulutuksen kentällä. ITK on näköjään toiminut jo silloin yhteisen kokoontumisen paikkana, jossa kohtaavat alan näkijät ja tekijät – opettajista alan johtaviin yrityksiin ja päättäjistä tutkijoihin. Jo silloin tiedettiin, että tulevaisuus tehdään ja se on esillä niin ITK-näyttelyssä kuin esityksissä ja keskusteluissa.

Hämeenlinnassa 6.11.2049

Jarmo Viteli
ITK-konferenssin johtaja jo vuodesta 1990

eEemeli 2020

Onko sinulla käsissäsi vuoden 2020 paras interaktiivinen oppimisratkaisu?

Ilmoittaudu mukaan valtakunnalliseen eEemeli-laatukilpailuun, jossa etsitään vuoden parhaita digitaalisia oppimisratkaisuja.

Vuoden 2020 kilpailussa painotetaan hyvinvoinnin ja tunne- sekä vuorovaikutustaitojen vahvistamista, omien vahvuuksien tunnistamista sekä oppimaan oppimisen taitojen tukemista.

Kilpailun ilmoittautuminen käynnistyy tammikuussa 2020.

Tule mukaan!

Lisätietoja
http://eoppimiskeskus.fi/eeemeli
piia.keihas@eoppimiskeskus.fi

Mobiili kesäkoulu

4.-5.6.2020

ILORANTA, HAUHO

Alkukesän hauskin ja yhteisöllisin tapahtuma kerää tekijät, kokijat, osaajat ja oppijat kesäkuun alussa Ilorannan elämykselliseen maaseutuidylliin.

Tapahtuma koostuu useista toimintapisteistä. Tule sinäkin kokemaan, kysymään, ihmettelemään, oppimaan ja jakamaan osaamistasi!

www.mobiilikesakoulu.com

SUOMEN eOPPIMISKESKUS RY

e-oppimisen edistäjä ja verkottaja

Suomen eOppimiskeskus ry on valtakunnallinen yhdistys, joka edistää digitaalisten opetustoteutusten käyttöä, tutkimusta ja kehittämistyötä yrityksissä, oppilaitoksissa ja muissa organisaatioissa. Yhdistyksen tavoitteena on luoda monimuotoisia toimintaedellytyksiä ja aktivoida jäseniä korkealaatuisten digitaalisten opetusratkaisujen kehittämiseen ja käyttöön. Yhdistys toimii digitaalista opetusta toteuttavien, käyttävien ja kehittävien yhteisöjen ja henkilöiden yhteistyöfoorumina. Yhdistys ei kilpaile alan muiden toimijoiden kanssa vaan pyrkii saamaan aikaan aitoa yhteistyötoimintaa, toimien samalla puolueettomana ja voittoa tavoittelemattomana alan edistäjänä.

Suomen eOppimiskeskus ry | Hallitus 2019

Puheenjohtaja
Jari Harvio | Hämeenlinnan kaupunki

Varapuheenjohtaja
Tarmo Toikkanen | Lifedu Oy

Varsinaiset jäsenet
Lauri Saarinen | Espoon seudun koulutuskuntayhtymä Omnia
Mervi Palander | Claned Group Oy Ab
Henri Karjalainen | Qridi
Sanna Brauer
Soili Meklin
Jari Kinnula | Otavia

Varajäsenet
Kirsti Timperi | TIEKE Tietoyhteiskunnan kehittämiskeskus ry
Anni Autere-Kesti | Rateko
Maarit Pihkala | Fingo ry
Jarmo Viteli
Irma Mänty | Laurea
Jaana Kullaslahti | HAMK
Katri Lehtovaara
Sakari Eränen

eOppimisen neuvottelukunnan puheenjohtaja
Tarmo Toikkanen

Jari Harvio

Tarmo Toikkanen

Suomen eOppimiskeskus avaa ovet uusille tuulille e-oppimisessa

Tietopalvelut
Suomen eOppimiskeskus tarjoaa ajankohtaista tietoa alan kehityksestä. Tähtäämme hyvien käytäntöjen levittämiseen ja uuden tiedon luomiseen. Verkkosivujemme kautta löydät mm. alan tuoreimmat uutiset ja tapahtumat.

Verkostot
Suomen eOppimiskeskus verkottaa oppimispalveluiden tuottajat ja käyttäjät - jäsenenä osallistut digitaalisen oppimisen toimialan kehittämiseen.

Tukipalvelut
- SeOppi-lehti on ainoa digitaalisen oppimisen alalla ilmestyvä jäsenlehti. Se tavoittaa alan asiantuntijat, yritykset ja yhteisöt.
- eEemeli-kilpailu on vuosittain järjestettävä laatukilpailu kotimaisille e-oppimisen tuotteille. eEemelin avulla nostetaan esiin korkeatasoisia ja innovatiivisia e-oppimisratkaisuja.
- Olemme mukana koordinoimassa alan toimintaa ja kokoamme alan tietämystä jäsentemme käytettäväksi.

LIITY NYT JÄSENEKSI!

Yhteystiedot ja henkilöstö

Toimisto
info@eoppimiskeskus.fi
Crazy Town, Viipurintie 4, 13200 Hämeenlinna
puh. +358 40 827 6378

Henkilöstö
Kaisa Honkonen | projektikoordinaattori
puh. +358 50 595 4573
kaisa.honkonen@eoppimiskeskus.fi

Niina Kesämaa | projektiassistentti
puh. +358 40 827 6378
niina.kesamaa@eoppimiskeskus.fi

Piia Keihäs | projektikoordinaattori
puh. +358 40 860 1494
piia.keihas@eoppimiskeskus.fi

Titi Tamminen | toiminnanjohtaja
puh. +358 40 869 6306
titi.tamminen@eoppimiskeskus.fi

Projektihenkilöstö
Projekteissa työskentelevät tavoittaa info@eoppimiskeskus.fi -osoitteen kautta.

www.eoppimiskeskus.fi
www.facebook.com/seoppi
www.twitter.com/eoppimiskeskus

Niina Kesämaa

Kaisa Honkonen

Piia Keihäs

Titi Tamminen

I did it myself and saved some

Jari Harvio
Digikehittämispäällikkö, Hämeenlinnan kaupunki
Hallituksen puheenjohtaja, Suomen eOppimiskeskus ry

At this moment, the theme of "do it yourself" seems to influence many parties working with teaching and learning technologies as well as many in the development of support and training models. A large number of training providers build or commission the building of new ecosystems for the management of their electronic learning environments and the respective systems and analytics, tailoring these fully to their own needs. They even produce learning materials themselves – solely for their own organisations.

But what would be the best overall solution for these parties in the long run? How much should they do themselves? To what degree should they purchase services, cooperating with businesses? What would it cost and which party would be in charge of – what?

Doing it yourself is certainly a way to produce new, fresh ideas and innovations. But spreading the respective good practices is quite a different thing. Could the solution be cooperative networks, common standards, open source code, and thereby at least partly open solutions and interfaces? How would cooperative networks work – or how about co-creation?

Doing it completely yourself may cloud the view – there might be too many trees for you to see the forest, so to say. A challenge may also be posed by the lack of any systematic approach and perseverance, because answering for all development and maintenance costs alone very seldom forms the most economical option. Even if the picture already includes many good technological innovations, developer-teachers and good business cooperation by public sector parties, there may be a lack of belief in the work done hindering the long-term development work. There is backing needed when you are developing something new yourself, and particularly so when you are introducing something new and developing a work culture.

According to the latest audit reports by the National Audit Office of Finland (see e.g. Digitalization of teaching and learning environments in general education 7/2019), the steering and management of digitalisation processes in Finland are encumbered by the fragmentation of premises and an insufficient knowledge base. According to these audit reports, the digitalisation of teaching and learning environments is complex in terms of the whole as well as in terms of the operative and regulatory work, and the information and knowledge management for the advancement of digitalisation is thereby weakened.

The fragmented financing model has led to the various parties carrying out overlapping development work, thus increasing administrative costs. According to an effectiveness report, the national level advancement of digitalisation will require clearly specified premises and goals, controlled try-outs and properly functioning steering tools. However, digitalisation and the management of digitalisation are governed by factors that are, as yet, incompletely understood, because digital solutions do not come about only through us implementing best practices, making use of research data and evaluating outcomes and effectiveness. Often, these solutions come about through us trying out many different options in practice.

Good examples of success are seen in tutor-teachers and student-ambassadors, many development networks for learning environments, and the MPASS.id single sing-on solution. We need more elements like these. However, it often happens that, just as the need and benefits have been verified and it would be time to start establishing standard practices, the fear arises of funds dwindling. Uncertainty of continuation may plague even those projects that have been started energetically in good faith.

The strength of the Finnish school system has been the equality of its accomplishments. All of the networks we have for knowledge-based management and the sharing of information should now be harnessed to help maintain that strength. The Association of Finnish eLearning Centre has successfully supported and facilitated co-creation in this area.

A large number of Finnish municipalities have budget deficits in 2019. The weak economic situation presents challenges for the development of ICT in municipalities. In the future, in addition to sharing our experiences, could we perhaps share our costs, decreasing them for individual municipalities in general?

Yes we could! Working together, we will succeed if we build the systems by basing them on the customers' specified needs and involve expert purchasing organisations for service acquisitions. Even the steering processes for state financing and strategy can be developed together. All organisations should have their own development networks in which the roles and responsibilities would be clear and far-reaching. In this way, we could establish co-creative, participatory ecosystems and platforms on which all parties could do their share in a profitable way. Positively.

text MARJO JOSHI
photo DESIGN ZILLIACUS

Developing Online Degree Programmes in Higher Education

Pedagogy is at the heart of designing quality online learning. When the entire degree is offered fully online, it becomes even more important to focus on pedagogy throughout the design.

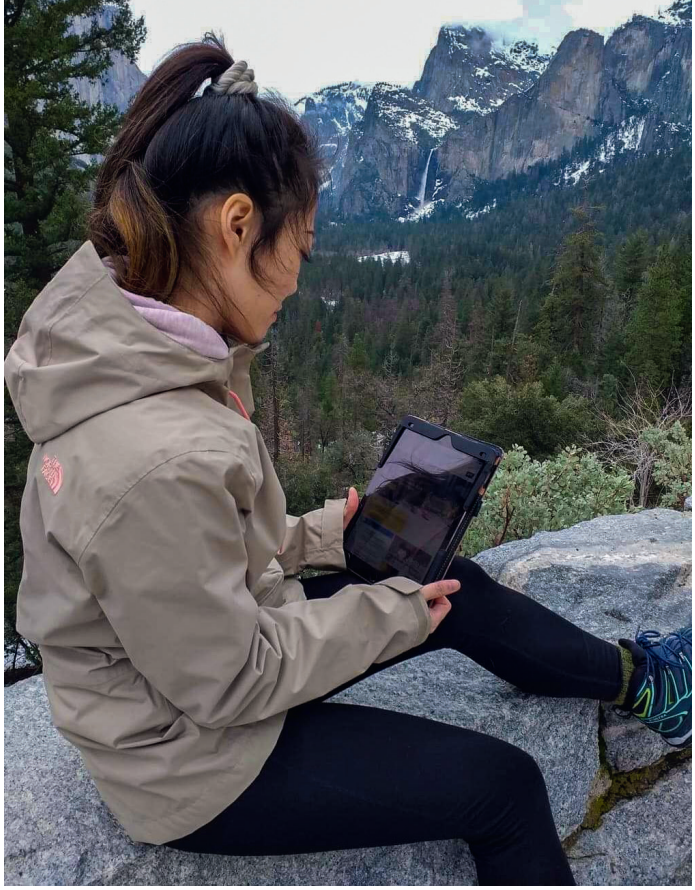

Online degree studies enable studying while travelling, working or staying at home. Read online degree students' stories from BBA in International Business Online (TUAS) at https://bbaonlinefinland.com/blog/

Digitalisation and globalisation of higher education (HE) have increased access to degree-providing education. Visions for future higher education call for flexible and open education, as well as new approaches to degree education. Online degree programmes (ODP) offered fully online give students globally an opportunity to access degree studies irrespective of location and even time.

National Collaboration in Online Degree Education

eAMK (eAMK.fi) is a project funded by Finnish Ministry of Education and Culture which aims to develop year-round digital courses accessible to all students from Finnish universities of applied sciences (UAS). As part of the project, eAMK Online Degree Working Group was set up to develop online degree education within the context of universities of applied sciences in Finland. The working group represents six universities of applied sciences with degree programmes in various fields, including business, ICT and health care.

Joshi coordinates the working group, and she explains that the group created a common definition for the term 'online degree', as it was used in various ways and standardisation was needed. The term was defined as "a degree that is offered online and includes interactive, guided study and real-time online meetings, which may be held at specific times using specific platforms".

Tips from Online Degree Students

The Online Degree Working Group has shared good practices in a series of webinars targeted for anyone interested in online degree programme design and development. The webinars have focused on various aspects of online degree education, including pedagogical and technical solutions, course design, and guidance.

Joshi mentions that each webinar has had a student representative from a different online degree programme and UAS in Finland, and their views have been valuable to the development of online degree education as part of the project. Some of the important aspects mentioned by the students were well-organised studies and time management, clear instructions and contact with peers and teachers. The webinar series continues in the autumn 2019 with two new webinars on student wellbeing and student tips for online degree studies.

Pedagogical development of Online Degree Education

Offering a degree programme fully online requires input in terms of both pedagogy and technology. Joshi is currently conducting research on pedagogical design of online degree programmes. According to her, holistic design of online degree programmes is important. The higher education institution needs to consider how to implement the pedagogical strategy in a digital context.

According to her, when online degree education is developed with a "focus on the online learner, pedagogy should be considered in terms of design, support, implementation and environments. Pedagogical strategy therefore needs to be integrated in the construction of the entire online degree programme." Joshi presents her research at this year's Online Educa Berlin, on 27-29 Nov. The theme of her presentation is *Online Degree Programmes in Higher Education – Pedagogical Strategy in a Digital Context.*

Marjo Joshi, works as a Senior Lecturer in the Faculty of Engineering and Business at Turku University of Applied Sciences (TUAS) and is responsible for BBA in International Business Online degree. She specialises in online education and as part of Future Learning Design team, she manages the pedagogical development of online degree programmes. Her PhD research focuses on pedagogical design of online degree programmes in Higher Education.

Contact for more information: marjo.joshi@turkuamk.fi, https://www.linkedin.com/in/marjojoshi/

Meet at this year's Online Educa Berlin 2019: https:// oeb.global/programme/speakers

Read more about eAMK Online Degree Working Group: https:// www.eamk.fi/en/pedagogy2/online-degree/

text JARMO VITELI, Tampereen yliopisto
illustration FREEPIK

KNOWLEDGE-BASED MANAGEMENT:

Digitalisation in basic education has progressed

How do we develop ourselves and lead our schools with knowledge-based methods? For several years now, the Tampere Research Center for Information and Media (TRIM) has been conducting a study on the progress of digitalisation in comprehensive schools. There are online self-assessment tools available for pupils in comprehensive school grades 2, 5, and 8, and for general upper secondary school grade 1, as well as for teachers and principals. All users of these tools obtain personal feedback about their digital profiles immediately; when five teachers from one school have provided their answers, the system produces a digital profile for the school so that the principal and teachers together may study it and assess any possible development needs. The information concerning all schools in a certain municipality is offered to the director of education of that municipality, thereby making possible knowledge-based decisions on e.g. resource allocation and competence development.

The teacher's assessment tool OPEKA: www.opeka.fi

The principal's assessment tool ROPEKA: www.ropeka.fi

The pupil's assessment tool OPPIKA: www.oppika.fi

The project Comprehensive Schools in the Digital Age (2017–2018) studied learning and teaching practices from the viewpoint of digitalisation: the use of digital technologies in educational institutions, the institutions' readiness to make use of such technologies, their use of new learning materials and learning environments, and the standard of digital competences. The project Comprehensive Schools in the Digital Age was a part of the implementation of the Government Plan for Analysis, Assessment and Research for 2016, and it was carried out jointly by Turku University Research Unit for the Sociology of Education (RUSE) and the Tampere Research Center for Information and Media (TRIM), under the University of Tampere, with TRIM as the project coordinator.

Increasingly often, schools have a common vision of digitalisation, and its realisation is supported in work communities. In the overall planning of education, digitalisation is taken into consideration in a more goal-oriented manner than earlier. The goals of digital strategies are evaluated in schools slightly more frequently than before, and they are often taken into account in teachers' personal development targets. However, issues still remain that need to be developed further; we see them especially in regular quality assessments of digital online and learning environments.

Digital competences of teachers have improved

Digital competences of teachers improved over the years of the study. This development of competences was aided by teachers' active everyday use of digital services and software, supplementary training on digital subjects, and teachers' confidence in their own teaching skills. According to the study, a good mastery of digital skills is more common among young teachers (under 40) and male teachers than among female teachers and more aged teachers. The researchers recommend targeting supplementary training more equally and focusing on teachers over 40 years of age. It is also recommended to pay attention to the competences of special needs teachers when planning supplementary training.

Improvement needed in pupils' digital competences and the use of digital materials

Over the years under review, no changes occurred in the digital competences of pupils. The test results indicating pupils' skills remained satisfactory, at best, in all measured areas. In their report, the researchers recommend long-term monitoring and assessment of pupils' competences. The methods used in learning in schools are still largely focused on books, notebooks and handouts, leaving few opportunities for the increasing of digital skills. This study indicates that pupils' active roles as users of information and communications technologies (ICT), emphasised in the extensive competence goals of the national core curriculum, have not as yet been completely realised in practice. Teachers use digital tools and other software as well as digital learning materials in their teaching more extensively than before, but no similar development has been detected to take place among

pupils. During class, the primary users of technologies are teachers even though pupils in their early years at school already have a great deal of experience in e.g. the production of digital contents of different kinds. In their answers, pupils estimate the use of digital resources in teaching to be much lower than what the teachers indicate in their answers. According to the results, pupils' digital competences are strongly connected to a diverse use of digital technologies.

Additional information

- Research Director Jarmo Viteli, University of Tampere, Tampere Research Center for Information and Media, TRIM, tel. 0500 731 237, firstname.lastname@tuni.fi
- Researcher Erika Tanhua-Piiroinen, tel. 1 909 0657, firstname.lastname@tuni.fi
- Project Researcher Suvi-Sadetta Kaarakainen, University of Turku, Research Unit for the Sociology of Education (RUSE), tel. 050 354 7193, firstname.lastname@utu.fi
- the chairman of the project steering group Development Manager Tero Huttunen, Ministry of Education and Culture, tel. 0295330219, firstname.lastname@minedu.fi

Recommendations on the basis of the study:

- A specific tutor system should be developed for school principals and directors. The system would help principals in drafting strategies and monitoring these as well as in encountering the many other challenges they face when change-managing their schools.
- Tutor-teacher activities should be further improved to support teachers' technological and pedagogical competences; tutor-teacher activities should be established as a standard form of schoolwork development.
- Pupils still show a significant lack of tools skills and a deficient mastery of the basics of ICT. There is every reason for schools to address these issues seriously, making sure pupils can gain a sufficient understanding of tools so that they can apply their skills to different digital applications and productions. There is reason to consider intensifying the teaching of digital skills and basic ICT so that the equality of education could be realised in these key skills and competences as well.
- The collection of reliable data and knowledge-based management are there to support the development of schools. Therefore, the long-term monitoring of the digitalisation process in schools is important from the viewpoints of pupils, teachers and principals alike. In that way, we will be able to ensure the realisation of equality for pupils both within municipalities and in the different parts of Finland.

text MERJA SAARELA, HÅKAN EFTRING and KAISA HONKONEN
photo NIINA KESÄMAA

http://hamk.fi/tinel
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

Towards **Universal Design for eLearning** within TINEL project

Equal access to education for under-represented people and for people with disabilities has lately become an important aim for higher education institutions (HEI). It challenges HEIs to develop fresh and effective inclusive strategies to ensure access for everyone. An awareness of the diversity and principles of Universal Design for Learning (UDL) are crucial in order to develop inclusive education to meet effectively the needs of all students, to design learning environments and to foster knowledge and learning skills for everyone. The scope of UDL is based on three main principles (Rose & Gravel, 2010):

1. providing multiple means of engagement;
2. providing multiple means of representation; and
3. providing multiple means of action and expression.

These principles address means by which students are engaged in learning, means by which information is presented to the student, and means by which the student is required to express what they know. For implementing UDL principles, there are simple Universal Design Instructions (UDI) that help to consider aspects of learning; including instructional climate, interaction, physical environments and products, delivery methods, information resources and technology, feedback, and assessment (Burgstahler, 2019).

As a result of wider use of eLearning and on-line delivery of courses as an alternative or a complimentary to face-to-face offerings, there is an expanded access to higher education across population and diverse groups. While eLearning may offer great opportunities to students with various background, there are still accessibility challenges to be solved. Despite many technical standards available and specifics to make eLearning platforms accessible, the pedagogical and didactic perspective of accessibility is rarely fully met. Often the case is that students can access to the eLearning platform, but not to contents, resources, activities, collaboration and interaction tools.

The ERASMUS+ project *Towards Inclusive eLearning: Improving Accessibility of eLearning in Higher Education from Universal Design for Learning perspective* (TINEL) is attempting to increase the knowledge and use of UDL principles in higher education practices (www.hamk.fi/tinel). The project has a triple focus on improving Universal Design for eLearning (UDeL):

1. to enhance access, active participation, and learning performance of disadvantaged HEI students.
2. to support the professional development of educators in their pedagogical and technological skills so they will be able to improve the accessibility of eLearning.
3. to contribute to a greater understanding and responsiveness to social, ethnic, linguistic, and cultural diversity amongst students.

A Call for Proposals

As a part of TINEL project, a *Call for Proposals* was launched to present the current best practice initiatives for inclusive and flexible education in eLearning and blended learning. Proposals providing an overview of the landscape and diversity of UDeL were chosen to be rewarded and extended into articles. Rewarding was done at the UDeL 2019 Conference in Jyväskylä, Finland on the 28th – 29th of August. Rewarded proposals are:

- Aalto University, Finland: Nordic Rebels: A Blended Approach to Fix Higher Education
- University of Agder, Norway: Digital competency – An introductory course to digital tools for education and collaboration
- Häme University of Applied Sciences, Finland: The Video Documentary "Songs from the Life" as a part of final thesis of three students (Bachelors of Social Services)
- University of Jyväskylä, Finland: Crossing borders without travel: Virtual exchange practices for student.

A diversity of UDeL

The case *Songs from life* describes the teacher-student level approach in which the teacher needs to react to a problem that arises during a course to accommodate a specific student situation. This situation was not planned or predicted before the start of the course, but the teacher became aware of a situation and a specific pedagogical solution for a student with difficulties in concentration and textual expression. The solution was to allow the student to make a video documentary. Further on, this could be planned as an alternative for all students when the course is given again. This is one way of moving towards UDL step by step. When a teacher becomes aware of a student's preferences, the solutions to this increased diversity will be consciously planned in the future to improve the course for all students.

The case *Digital* competency provides a proactive approach to UDeL at course level. Teachers planned and thoroughly tested the accessibility of a new eLearning course with a target group of students who have challenges with sight, hearing and language. The focus was largely on technical accessibility of the learning platform and content and on a diversity of students with disabilities.

The case *Pedagogy is at the heart of designing quality online learning. When the entire degree is offered fully online, it becomes even more important to focus on pedagogy throughout the design.* describes a top-down, proactive approach. The initiative originates at the department level, which encouraged the teacher to introduce the possibility of virtual exchange (VE) visits as well as physical exchange visits into a campus-based course. The case considers students who are able-bodied as well as students with different

Picture 1 Rewarded proposers: Judit Hahn, Mikko Romppainen, Rune Andersen and Adithya Varadarajan.

challenges. Students have a possibility to gain experience from intercultural dialogues with students from different countries. The common way is study exchanges, but this is not a preferred solution for all students for financial, family, work, personal or health reasons. Students might not be able to afford such a visit, or are too shy, to go abroad for a long period, or circumstances could be such that they need to work or take care of a family member at home. VE was the solution to this problem, changing the course from being only campus-based to be a blended learning course with a multitude of interaction possibilities between students. The focus from the teacher is pedagogic solutions and accessible technology, which is decided between collaborating students from different countries.

The case Nordic Rebels has a more philosophical and reflective perspective about how students learn in society and furthermore how university courses and pedagogy should change from being lecture-based to being student-focused, by creating meaningful learning experiences for all students. Blended learning and flipped classroom methods are presented as good examples of how technology can help in going this direction. The case describes a top-down, proactive approach at the societal and course levels, and portrays UDL as a solution and an aid to understanding academic diversity and individual differences among students, for example a "mixture of nationalities, genders, disciplines and prior work experience" as well as considering "students working alongside their studies" and being able to study at their own pace, due to varying English skills or prior experience in the subject. Also, by giving the students a sense of course flexibility, the teacher can lower the threshold and allow the students to suggest course changes that support their learning.

The focus is on the everyday use of UDeL

The TINEL project aims to develop resources for HEI's staff to support the implementation of UDeL in practise. The focus is on the everyday use of UDeL in teaching and learning activities.

Presented four cases provide current situation of applied UDeL in HEIs. Learn more about presented cases from https://unlimited.hamk.fi/universal-design-for-learning-udl.

A longer version of this article (Saarela et. al 2019) originally appeared on HAMK Unlimited Journal on August 29th, 2019.

References

Burgstahler, S. (2019). Equal access: Universal design of instruction. Retrieved 4.10.2019 from https://www.washington.edu/doit/universal-design-instruction-1 .
Rose, D. H. & Gravel, J. W. (2010). Universal design for learning. In P. Peterson, E. Baker & B. McGraw (Eds.), International Encyclopedia of Education (pp. 119-124). Oxford: Elsevier.
Saarela, M., Eftring, H., Petrie, H., Torkildsby, A. B., & Ladonlahti, T. (2019). Improving Accessibility of eLearning in Higher Education from Universal Design for Learning Perspective. HAMK Unlimited Journal 28.8.2019. Retrieved 19.10.2019 from https://unlimited.hamk.fi/ammatillinen-osaaminen-ja-opetus/improving-accessibility-of-elearning.

More about the project from the TINEL Project website www.hamk.fi/tinel.

Vaikuta & vaikutu

12.2.2020

KOHTI OPPIVAA DIGIKULTTUURIA

ESIMAKUA OHJELMASTA:

Leading with Dignity in the Digital Era
Donna Hicks | Associate | Harvard University

www.tieke.fi/vaikutajavaikutu

#vaikutajavaikutu #digikulttuuri

järjestää TIEKE @ Epicenter HELSINKI

ASSOCIATION OF FINNISH eLEARNING CENTRE

A promoter and networker of digital learning

The Association of Finnish eLearning Centre is a national association promoting use, research and development of digital education solutions in companies, educational institutions and other organizations. Our goal is to activate members to develop and deploy high quality digital education solutions. The association acts as a forum for co-operation in the field of digital learning and has a strong role as an unbiased and non-profit promoter of the field.

The Association of Finnish eLearning Centre | The Board of Directors 2019

Chairman of the board
Jari Harvio | Hämeenlinnan kaupunki

Deputy chairman of the board
Tarmo Toikkanen | Lifedu Oy

Members of the Board
Lauri Saarinen | Espoon seudun koulutuskuntayhtymä Omnia
Mervi Palander | Claned Group Oy Ab
Henri Karjalainen | Oridi
Sanna Brauer
Soili Meklin
Jari Kinnula | Otavia

Deputy Members of the Board
Kirsti Timperi | TIEKE Tietoyhteiskunnan kehittämiskeskus ry
Anni Autere-Kesti | Rateko
Maarit Pihkala | Fingo ry
Jarmo Viteli
Irma Mänty | Laurea
Jaana Kullaslahti | HAMK
Katri Lehtovaara
Sakari Eränen

Council of Finnish eLearning
Chairman Tarmo Toikkanen

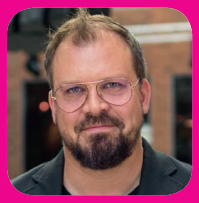
Jari Harvio

Tarmo Toikkanen

The Association of Finnish eLearning Centre opens doors to new ideas in digital learning

Information services
Our association provides information on current developments in the field. We spread the best practices and create new knowledge in co-operation with our members. On our website you will find eg. the latest news and events in the industry.

Networks
Our association connects eLearning providers, schools, institutes, municipalities, policy makers and HR developers - as a member you contribute to the development of the digital learning industry.

Support services
- SeOppi is the only Finnish member magazine in the field of digital learning. It reaches eLearning professionals widely.
- eEemeli competition is an annual quality competition for Finnish e-learning products and services. The competition promotes high-quality and innovative e-learning solutions.
- We actively co-ordinate and participate in eLearning events gathering and sharing industry knowledge.

JOIN OUR TEAM AND BECOME A MEMBER NOW!

Staff

Office
info@eoppimiskeskus.fi
Crazy Town, Viipurintie 4, 13200 Hämeenlinna
phone +358 40 827 6378

Kaisa Honkonen | project coordinator
phone +358 50 595 4573
kaisa.honkonen@eoppimiskeskus.fi

Niina Kesämaa | project assistant
phone +358 40 827 6378
niina.kesamaa@eoppimiskeskus.fi

Piia Keihäs | project coordinator
phone +358 40 860 1494
piia.keihas@eoppimiskeskus.fi

Titi Tamminen | executive director
phone +358 40 869 6306
titi.tamminen@eoppimiskeskus.fi

Project personnel
People working on projects can be reached via info@eoppimiskeskus.fi.

www.eoppimiskeskus.fi
www.facebook.com/seoppi
www.twitter.com/eoppimiskeskus

Niina Kesämaa

Kaisa Honkonen

Piia Keihäs

Titi Tamminen

SeOPPI

Suomen eOppimiskeskus ry:n yhteisöjäsenet

Members of the Association of Finnish eLearning Centre

Päättävät yhteisöjäsenet | Organization members:

Alfasoft Oy
www.alfasoft.fi

Claned Group Oy Ab
www.claned.com

Didactec Oy Ltd.
www.didactec.fi

Discendum Oy
www.discendum.com

Edulytics Oy
www.edudata.io

Espoon seudun koulutuskuntayhtymä Omnia - InnoOmnia | Omnia, the Joint Authority of Education in Espoo Region
www.omnia.fi

Fioca Oy
www.fioca.fi

Flowbox Oy
www.flowbox.fi

HCI Productions Oy
www.hci.fi

Hämeen ammattikorkeakoulu HAMK | Häme University of Applied Sciences
www.hamk.fi

Hämeen kesäyliopisto | The Summer University of Häme
www.hameenkesayliopisto.fi

Hämeenlinnan kaupunki | The City of Hämeenlinna
www.hameenlinna.fi

Ilona IT oy
www.ilonait.fi

Innowise
www.innowise.fi

itslearning AS
www.itslearning.fi

Johtajuustaito.fi Oy Mattila
www.johtajuustaito.fi

JRR Service Oy
www.jrrservice.com

Jyväskylän ammattikorkeakoulu
www.jamk.fi

Kinda Oy
www.kinda.fi

Kopiosto ry
www.kopiosto.fi

Laurea-ammattikorkeakoulu
www.laurea.fi

LifEdu Oy
www.lifelearnplatform.com

Linnan Kehitys Oy
www.linnan.fi

Metaverstas Oy
www.metaverstas.fi

Mindhive Tmi
www.mindhive.fi

Nethunt Oy

Osuuskunta Pöllökartano
pollokartano.fi

Otavan Opisto, Internetix
www.internetix.fi

Otavan Opiston Osuuskunta
www.ooosuuskunta.fi

Pedapoint Oy
www.pedapoint.fi

Promentor Solutions Oy
www.promentor.fi

Qridi Oy
www.qridi.fi

Rakennusteollisuuden koulutuskeskus RATEKO
www.rateko.fi

Sanoma Pro Oy
www.sanomapro.fi

Somea Oy
www.somea.org

Suomalaiset kehitysjärjestöt Fingo ry | Finnish Development NGOs – Fingo
www.fingo.fi

Suomen avoimien tietojärjestelmien keskus – COSS ry | COSS - the Finnish Centre for Open Systems and Solutions
www.coss.fi

Suomen Humanistinen Ammattikorkeakoulu Oy | Humak University of Applied Sciences
www.humak.fi

Suomen oppimispelit ry
www.suomenoppimispelit.fi

TIEKE Tietoyhteiskunnan kehittämiskeskus ry
www.tieke.fi

Velis & Remis Oy
www.velisetremis.com

Vidrio Oy
www.vidrio.fi

YaClass
www.yaclass.fi

Kannattavat yhteisöjäsenet | Supporting members:

EcoOnline Oy
www.ecoonline.fi

Festo Oy, Didactic
www.festo.fi

Helsingin yliopisto Koulutus- ja kehittämispalvelut HY+
hyplus.helsinki.fi

Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulu XAMK | South-Eastern Finland University of Applied Sciences
www.xamk.fi

Länsirannikon Koulutus Oy WinNova
www.winnova.fi

Opintokeskus Sivis
www.ok-sivis.fi

Tampereen aikuiskoulutuskeskus | Tampere Adult Education Centre
www.takk.fi

Vero-opisto
www.vero.fi